

Наша реч

Јун 2020.

бр. 12

ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК:

ЈЕЛЕНА ДРАГОВИЋ

Садржај:

Уводна реч	1
Награђени ученици ОШ „Стефан Дечански ” у школској 2019/2020. години	2
Ђак генерације: Љиљана Коњевић 8/1	7
Наша реч двоугао: професор ТиО и ТиТ Наташа Крстић Спасојевић и професор ТиО и ТиТ и информатике и рачунарства Сузана Крстић	9
Све боје света!	14
Mens Sana In Corpore Sano (У здравом телу, здрав дух)	20
Спортиста генерације: Анастасија Делић 8/1	24
Сведочанства наших успеха (фото-репортажа)	27
Књиге, браћо моја, књиге, а не звона и прапорци!	34
Тајна бакине кухиње (фото-конкурс)	37
Verba volant, scripta manent (Речи лете, оно што је записано остаје).....	40

Драги наши читаоци,

Још једна школска година остаје за нама. Као и увек, била је захтевна и пуна изазова, али успели смо да се са њима храбро суочимо и углавном изађемо као победници – са новим знањима, искуствима и постигнутим циљевима.

Школску 2019/2020. посебно ћемо памтити по бројним успесима наших ученика на такмичењима, смотрема и конкурсима. Њихове освојене медаље, дипломе и похвале резултат су великог труда и рада који су уложили и с поносом можемо рећи да су достојно реперезентовали Основну школу „Стефан Дечански” где год да су се појавили.

Упознајте их читајући наш часопис – они то заслужују!

Посебну захвалност дугујемо колегиницама које су својим прилозима обогатиле наш часопис, а то су:

- **Роксанда Игњатовић, библиотекарка**
- **Гордана Илић, професор разредне наставе**
- **Снежана Којић, професор разредне наставе**
- **Мирјана Вишекруна Марковић, професор разредне наставе**
- **Наташа Крстић Спасојевић, професор ТиО и ТиТ**
- **Сузана Крстић, професор ТиО и ТиТ и информатике и рачунарства**

Награђени ученици ОШ „Стефан Дечански” у школској 2019/2020. години

РЕД.БР.	ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	ОДЕЉЕЊЕ	ТАКМИЧЕЊЕ
1.	Љиљана Коњевић	8/1	Биологија: општинско, похвала
2.	Љиљана Коњевић	8/1	Хемија: 1. место на општинском и пласман на окружно
3.	Љиљана Коњевић	8/1	Математика: 2. место на општинском, 3. место на окружном
4.	Љиљана Коњевић	8/1	Физика: 3. место на општинском такмичењу
5.	Љиљана Коњевић	8/1	вуковац
6.	Неда Стојковић	8/1	Биологија: општинско, похвала
7.	Неда Стојковић	8/1	Освојила 2. место и нема пласман на Окружно такмичење ТИО
8.	Бојана Радоичић	8/1	3. место на општинском из ТИО
9.	Бојана Радоичић	8/1	вуковац
10.	Урош Штулић	8/3	Имао пласман на градско из физике
11.	Ана Танасић	8/3	3. место на општинском такмичењу из одбојке
12.	Анастасија Делић	8/1	
13.	Бојана Радојичић	8/1	
14.	Ања Живанић	7/4	
15.	Јована Станковић	7/2	
16.	Теодора Лазаревић	7/2	

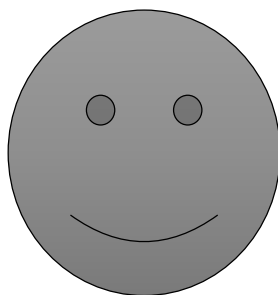
17.	Дуња Петронијевић	7/1	
18.	Олга Крстић	7/1	
19.	Дејана Цветковић	7/4	
20.	Сандра Рељић	8/2	
21.	Јован Гавриловић	7/4	Освојио 3. место и пласман на Окружно из технике и технологије
22.	Катарина Ћирић	8/4	3. место и пласман на Окружно ТИО
23.	Урош Штулић	8/3	2. место на Општинском такмичењу из хемије
24.	Кристина Ћирић	5/6	Освојила 3. место и нема пласман на Окружно такмичење из ТИТ
25.	Магдалена Митровић	6/3	Освојила 2. место и нема пласман на окружно такмичење из ТИТ
26.	Ђурђа Јовић	6/3	3. место на Општинском такмичењу из физике
27.	Тео Стошић	6/3	Добар резултат из физике, без пласмана на градско
28.	Петар Недељковић	6/4	KGL такмичење из енглеског језика 100 поена
29.	Тамара Антанасковић	6/4	ТиТ 3. место на општинском такмичењу
30.	Михајло Гавриловић	5/4	Похвала на општинском такмичењу из математике
31.	Нина Јеринић	4/4	1. награда на Трећем таблином

			божићном конкурс за песму <i>Божић</i>
32.	Нина Јеринић	4/4	2. место на литерарном конкурсу <i>Свет је округао а не коцкаст</i> за истоимену песму.
33.	Ружица Дамљановић	4/1	На конкурс под називом <i>Подели дар</i> освојила је треће место песмом <i>Омиљени цвет.</i>
34.	Ружица Дамљановић	4/1	На конкурс <i>Лепо је волети</i> друго место,
35.	Никола Долић	4/1	На конкурс <i>Лепо је волети</i> треће место,
36.	Ана Богдановић	4/1	Треће место на конкурс <i>Божић</i>
37.	Вук Јоцић	4/1	Треће место на конкурс <i>Моја бајка</i>
38.	Андријана Исаиловић	2/4	3. место на конкурс Дечјег културног центра Београда <i>Тајна бакине кухиње</i>
39.	Лара Којић	2/4	На ликовном конкурс ДКЦБ-а <i>Црте и боје нека кажу своје</i> рад издвојен за изложбу
40.	Даница Савић	2/5	<i>Мала олимпијада,</i> полигон спретности, општинско такмичење, освојено 1. место
41.	Исидора Ђорђевић		
42.	Павле Стојановић		
43.	Стефан Спасојевић		
44.	Теодор Јакшић		
45.	Наталија Ружић		
46.	Филип Костић		

47.	Лана Јеленковић	2/5	На конкурсy <i>Црте и боје</i> прошла на изложбу.
48.	Наталија Ружић	2/5	Похвала , <i>Тајна бакине кухиње</i> - фото конкурс
49.	Исидора Ђорђевић	2/5	Похвала <i>Хероји нашег доба</i> - ликовни конкурс
50.	Стефан Спасојевић	2/5	<i>Линије и боје</i> – Дечји културни центар, његов цртеж један од изабраних да се представи на изложби.
51.	Анђела Дробњаковић	2/5	На конкурсy <i>Црте и боје</i> прошла на изложбу.
52.	Василија Урошевић	2/3	1. место на Општинском такмичењу <i>Мала олимпијада</i>
53.	Ксенија Коњикушић	2/3	1. место на Општинском такмичењу <i>Мала олимпијада</i>
54.	Хелена Јовичић	2/1	Прво место на општинском такмичењу <i>Мала олимпијада</i>
55.	Огњен Пантић	2/1	Прво место на општинском такмичењу <i>Мала олимпијада</i>
56.	Дуња Антић	4/3	Похвалница за освојене бодове на Општинском такмичењу из математике
57.	Дејана Цветковић	7/4	Прво место на Општинском такмичењу из

			хемије за седми разред
58.	Наташа Коп	8/4	вуковац
59.	Урош Штулић	8/3	вуковац
60.	Нина Ђорђевић	8/3	вуковац
61.	Љиљана Коњевић	8/1	ученик генерације
62.	Анастасија Делић	8/1	спортиста генерације
63.	Јана Пелевић	3/4	1.место <i>Трка за срећније детињство</i> (Црвени крст)
64.	Марко Иванковић	8/3	1.место <i>Трка за срећније</i> детињство (Црвени крст)
65.	Милица Лончар	7/4	2. место и пласман на Окружно такмичење из ТиТ
66.	Лука Станковић	6/1	2. место из ТиТ и нема пласман на Окружно
67.	Ленка Симанић	2/4	1.место на конкурсy „Нема фрке уз унуке” (ДКЦ Београд)

ЧЕСТИТАМО!

ЉИЉАНА КОЊЕВИЋ 8/1

Почела сам да се такмичим још у трећем разреду и од тада сваке године идем на такмичења. Након тога су ми се успеси низали.

Моја школа није савршена, али ништа не бих желела да мењам, јер је волим са свим њеним манама и врлинама и са поносом браним њено име на такмичењима.

Са пуним правом могу да изјавим да су моји родитељи моја највећа подршка.

Са једне стране волим науку и то највише физику, математику и хемију, које за мене сачињавају свето тројство науке, а са друге стране ту је и музика где се остварујем тако што пишем и компонујем песме, свирам гитару и играм фолклор.

У слободно време се бавим стварима које ме интересују или пустим музику и читам књигу.

Моји планови за будућност су да упишем Математичку гимназију и покушам да се изборим за стипендију за неки од јачих универзитета у свету.

Сви ми смо ипак само тинејџери и треба да уживамо докле можемо, али то не сме да утиче на нашу будућност и животне циљеве.

Упознајте
наше
наставнике!

Наша реч двоугао: професор ТиО и ТиТ Наташа Крстић Спасојевић и професор ТиО и ТиТ и информатике и рачунарства Сузана Крстић

Драги наши читаоци, у овом интервјуу представимо вам две наше професорке: Наташу Крстић Спасојевић и Сузану Крстић. У разговору са њима сазнали смо по чему је предмет ТиО и ТиТ специфичан, на који начин је најбоље радити са децом, шта је тајни рецепт за успех и добре резултате на такмичењима, смотрема и конкурсима, као и многе друге занимљивости. Упознајте их још боље читајући наш интервју. Уживајте!

Наша реч: Који разлози су Вас навели да постанете просветни радник? Шта су предности, а шта мане Вашег посла? Да ли сте одувек желели да будете наставник у основној школи или сте имали неких других професионалних жеља?

Наташа: У основној школи сам стално разредној сређивала дневник, а такође и у средњој школи. Моја прва жеља била је да будем наставник географије, али је нисам уписала. Ја мислим да нема мана у нашем послу, него је предност радити са децом.

Сузана: Ја сам одувек желела да будем наставник. Сећам се да сам у својој соби користила врата као таблу. На кревет поређам лутке и по вратима пишем фломастерима. Потпуно ископирам час и понашање наставника са часа. Визуелан сам тип и дан-данас се сећам неких омиљених часова. Имала сам срећу да имам посвећене наставнике кроз цело школовање, који су из мене умели да извуку максимум. Моја друга љубав је програмирање и тиме сам се и бавила неколико година. Волим савремене технологије и свет технике. Ваљда сам зато и студирала „мушки“ факултет. Ја сам дипломирани рударски инжењер, а онда сам завршила и Факултет техничких наука у Чачку и тако стигла коначно у просвету.

Обожавам посао наставника. Моја инспирација су моји ученици. Колеге кажу да умет да размазим децу, а ја просто не могу да им одолим. Сваку генерацију испратим са сузама. Звање наставника нема мане. Проблем је статус наставника у образовном систему и у систему уопште. Али то је тема о којој не желим да размишљам док са вама радим овај интервју.

Наша реч: Какво образовање је потребно да бисте предавали технику и технологију у основној школи?

Наташа: Да бисте били наставник технике и технологије, треба завршити факултет. Ја сам завршила Технички факултет у Чачку, смер професор техничког образовања.

Сузана: Потребно је звање наставника, односно професора технике и технологије, које се стиче на техничком факултету у Чачку. Тај факултет школује изузетан наставнички кадар захваљујући сјајним професорима и њиховој посвећености студентима.

Наташа Крстић Спасојевић

Наша реч: Предмет техника и технологија је специфичан и необичан. По чему се разликује од осталих школских предмета? Како бисте објаснили важност технике и технологије у савременом школству?

Наташа: Што се тиче нашег предмета, он нам омогућава да код детета можемо да видимо шта може, а шта не може. Овај предмет се састоји од више различитих, међу којима су: физика, хемија, математика, електротехника, електроника, архитектура, грађевинарство, информатика. Оно што је битно је и практичан рад, јер нам омогућава да развијамо и негујемо моторику код деце. Нису сви свесни важности предмета техника и технологија, али он је јако битан и важан је део нашег школског система.

Сузана: Апсолутно сте у праву. Он је необичан. Он је чаробан. Пружа прилику да се ученици исказу креативно, да развију моторику, просторну способност. Такође, уче да буду систематични, организовани, прецизни, педантни, да анализирају детаље, да се снађу јер немају увек све што им је потребно од алата. То је једини предмет где могу да причају док практично раде, да помажу једни другима а да их нико не опомиње

да не галаме. Користе различите алате, па уче како да заштите себе и друге од повреда. Док раде практичан рад, свира нам лепа музика, договарамо се како ћемо да решимо проблем, покушавамо, правимо крш. Када завршимо рад, онда све лепо поспремимо, почистимо кабинет и анализирамо радове. То је предмет где деца све раде у школи и све што направе је њихових руку дело. Наши часови су опуштени и брзо нам пролазе. Најчешћи коментар када им кажем да полако завршавају јер је час при крају буде: „Зар је прошло два часа, наставнице?“. То ме увек насмеје и, морам признати, јако ми прија.

Наша реч: По Вашем мишљењу, да ли је учешће ученика на такмичењима, смотрема и конкурсима корисно и због чега?

Наташа: *Мислим да је јако битно и корисно за дете да се укључи у такве активности – само учешће, резултат, а пре свега дружење са вршњацима. Све то је једно лепо искуство.*

Сузана: *Сматрам да је учешће на такмичењима, смотрема и конкурсима веома значајно јер: 1. развија се здрав такмичарски дух код ученика ; 2. уче да се представе пред непознатима и ослобађа их треме; 3. омогућава им сусрете са вршњацима и склапање контаката.*

Други проблем је што су код нас те манифестације постале „гладијаторске борбе“ наставника за постизање добрих резултата и бројање диплома и пласмана, али и о овоме нећу у разговору за наш лист.

Наша реч: На који начин мотивишете ученике да се заинтересује за предмет који предајете и да учествују на такмичењима?

Наташа: *Не постоји неки посебан рецепт, дете се просто роди са талентом и то је очигледно. Наше је само да ученике охрабримо и помогнемо им да свој таленат искористе на прави начин.*

Сузана: *Видите, наш да кажем подактив, пошто смо ми део Већа природних наука, дуго није хтео да води децу на такмичења јер су она била погрешно конципирана. Заправо, до пре неколико година деца су доносила на такмичење готове радове које су правили код куће. То нису били дечији радови, већ радови тата, деда, комшија. Комисије су се онда играле оцењивања неких радова. Ми нисмо хтеле да наше ученике учимо томе. Дуго смо се бориле да такмичење добије прави облик. Да такмичар добије време да уради теоријски тест, а онда и време током којег ће да направи рад. Прве године када је заживео тај концепт, ми смо позвале децу и организовале школско такмичење. Одзив је био невероватан. Нас три смо биле пријатно изненађене јер је дошло преко четрдесет ученика. Селекција је била заиста тешка. Већ те прве године имали смо такмичаре који су на општинском такмичењу освојили прва три места и отишли на следећи ниво такмичења. Тако је почело и тако*

се наставило сваке следеће године. Ове године смо стварно одушевљене нашим пласманима и много нам је жао што је епидемија све прекинула.

Сузана Крстић

Наша реч: *Колико дуго се одабрани ученици припремају како би на прави начин представљали нашу школу на разним нивоима такмичења? Колико је то озбиљан и захтеван посао?*

Наташа: *Припреме су индивидуалне и зависе од детета – увек се прилагођавамо њиховим потребама. За припремање практичног рада није потребно превише времена, то су само финесе. Ситуација са теоријским делом је другачија, јер цело градиво треба да се научи – за то је потребно издвојити више времена. Спремање ученика за такмичење је уживање, то су стварно талентована деца.*

Сузана: *Ми децу пратимо од првог часа петог разреда. Све задатке које добијају да раде пажљиво бирамо. Понекад ти задаци делују бесмислено и непотребно људима који посматрају са стране. Међутим, кроз сваки такав задатак ми уочавамо дечије способности. Врло смо поносне када видимо да дете напредује, посебно моторички. У данашње време, када се моторика развија на мобилним телефонима, велико је задовољство када видите да дете напредује у том смислу. Често изгледа да смо захтевне, али ми „подижемо све више лествицу“ детету и из њега извлачимо оно што*

често ни родитељ не препозна. Ми то не радимо да би створиле такмичаре већ радимо са свим ученицима, а онда се такмичари сами издвоје и ми их подржимо.

Наша реч: Поделите са нам неку школску/такмичарску анегдоту која Вам је посебно остала у сећању.

Наташа: *Немогуће је издвојити само једну, јер увек буде весело и занимљиво. У раду са децом никада није досадно – узбуђења, креативности и пре свега уживања увек има довољно.*

Сузана: *Јој, тога има пуно! Видите, када сте рекли да је предмет необичан на неки начин били сте апсолутно у праву. Наши часови су прилично живи и бучни и деца не причају само о раду и задатим темама, већ често коментаришу неке догађаје, дешавања и у школи и ван ње. Имала сам једну ученицу која је у петом разреду тражила од мене „селојтеп“. Један дечак ме је питао: „Наставнице, да ли је библијотекарка у школи?“. Када смо учили врсте железница, показала сам им слику једне специфичне планинске железнице која је заправо врста жичаре која се креће по шини у ваздуху. На слици изгледа као преврнута локомотива. Једна девојчица ме је згрануто питала: „Наставнице, како путници издрже да се возе натрашке?“ Данас је она успешна докторка, а ја је кад год се видимо подсетим на то и увек се насмејемо.*

Наша реч: Шта бисте на крају поручили читаоцима нашег часописа?

Наташа: *Желим да их подстакнем и охрабрим да одаберу омиљени предмет и обавезно се пријаве за неко такмичење. То је веома лепо искуство које сигурно никада неће заборавити и права прилика да покажу свој таленат, креативност и знање.*

Сузана: *Прво бих пожелела да ово што смо преживели претходних месеци више никада не доживимо, да сви моји ученици и бивши и садашњи, колеге, родитељи буду здрави и весели. Волела бих да сви долазимо у школу, да се дружимо, учимо, јер најлепши је звук жагор деце. То не може да замени никаква техника.*

*Све боје
света!*

Мирослав Антић

Успех наше ученице на 9. Градском ватрогасном конкурс ликовних радова.

Наша ученица **Бојана Праизовић 7/3** освојила је **треће место** на 9. Градском ватрогасном конкурс ликовних и литерарних радова у категорији „Ликовни радови V – VIII разреда – девојчице”. Честитке нашој Бојани!

Тешка времена покажу колико хуманости и љубави имамо једни за друге. Томе нас уче и деца својим гестовима, лепим речима и безграничном љубављу коју несебично шире око себе. **Нађа Делић** ученица **4/1** је то показала и сликом. На конкурс „Нема фрке уз унукe“ који је расписао ДКЦ Београд освојила је **похвалу** за свој цртеж.

Ана Богдановић 4/1 учествовала је на ликовном конкурс
„Хероји нашег доба” у организацији Удружење сомборских
учитеља и освојила је **похвалу** за свој цртеж.

Миа Луковић 4/4 је учествовала на ликовном конкурс
„Хероји нашег доба" у организацији Удружење сомборских
учитеља и освојила је **похвалу** за свој цртеж.

На ликовном конкурс „Хероји нашег доба“ у организацији Удружење сомборских учитеља **Исидора Ђорђевић 2/5** освојила је **похвалу** за свој цртеж.

Ликовни изазов под именом „Црте и боје нека кажу своје“ у организацији ДКЦ Београд, мај 2020, инспирисао је наше ученике. Радови наших ученика другог разреда на понуђене теме очарали су стручни жири и изабрани су да да буду представљени на великој изложби која ће се организовати када се изазови заврше.

Лара Којић 2/4 - БОЖУРИ

Анђела Дробњаковић 2/5 - БОЖУР

Лана Јеленковић 2/5 - ЦВЕЋЕ

МОЈ ДЕКА

Стефан Спасојевић 2/5 - РУЖЕ

ДРВО

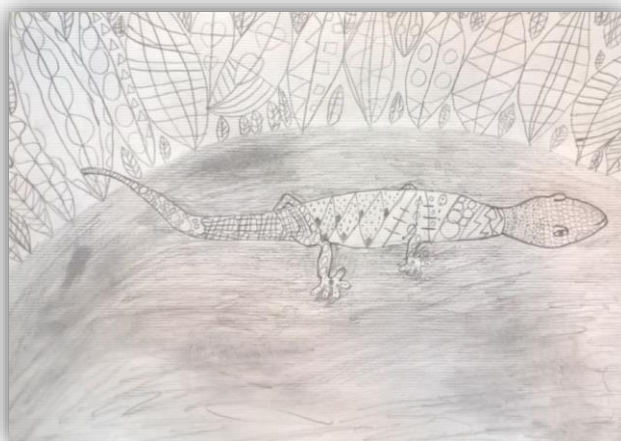
МЕСОЖДЕРКЕ

ТАРАНТУЛА

ГУШТЕР

Mens Sana In Corpore Sano

(У ЗДРАВОМ ТЕЛУ ЗДРАВ ДУХ)

Трка за срећније детињство 2019.

У суботу, 5. 10. 2019, на Атлетском стадиону у Кошутњаку одржана је традиционална акција Црвеног крста Чукарица *Трка за срећније детињство*.

Манифестацију је отворио и малишане поздравио промотер манифестације, наш прослављени атлетичар Драгутин Топић, који је рекао да му је поред свих признања и рекорда које је постигао током своје спортске каријере најважнија улога оца, а ова трка је управо празник хуманости, деце и породице.

Најбољим такмичарима и победницима трка медаље је уручила члан општинског већа Стана Сталетовић Лукић.

И ове године ученици и родитељи наше школе одазвали су се у великом броју.

Из млађих разреда **прво место** је освојила ученица **3/4 Јана Пелевић.**

Из старијих разреда **прво место** је освојио ученик **8/3 Марко Иванковић.**

ЧЕСТИТАМО УЧЕНИЦИМА НА ОСВОЈЕНИМ МЕДАЉАМА!

Надежда Спасојевић

Општинско такмичење из одбојке

У конкуренцији 17 основних школа са територије општине Чукарица ученице наше школе су освојиле **3. место.**

Екипу наше школе чиниле су ученице 7. и 8. разреда: **Ана Танасић, Анастасија Делић, Бојана Радојичић, Ања Живанић, Јована Станковић, Теодора Лазаревић, Сандра Рељић, Олга Крстић, Дуња Петронијевић и Дејана Цветковић.**

Ученице су за такмичење припремали и водили наставница Тамара Ђурковић и наставник Војислав Томић.

Општинско такмичење - Мала олимпијада 13. 3. 2020. године.

Ученици другог разреда Хелена Јовичић 2/1, Огњен Пантић 2/1, Ксенија Коњикушић 2/3, Василија Урошевић 2/3, Даница Савић 2/5, Исидора Ђорђевић 2/5, Павле Стојановић 2/5, Стефан Спасојевић 2/5, Теодор Јакшић 2/5, Наталија Ружић 2/5 и Филип Костић 2/5 заједно са учитељима Мирјаном Вишекруна Марковић и Марком Михаиловићем освојили су **1. место** на општинском такмичењу *Мала олимпијада – полигон спретности*. У јакој конкуренцији, остварили су убедљиво најбоље време као тим и заслужено заузели прво место на овом такмичењу. Остварили су пласман на градско – окружно такмичење, где је требало да представљају општину Чукарица. Надамо се да ће имати прилику да то и учине.

Спортиста генерације

Анастасија Делић 8/1

Драги наши читаоци, у овом интервјуу представимо вам Анастасију Делић, која је одабрана за спортисту генерације ОШ „Стефан Дечански“. Ово ласкаво признање Анастасија је заслужила због своје посвећености спорту и успеха које је постизала. Упознајте је још боље читајући наш прилог!

Наша реч: Када си почела да се бавиш спортом и због чега?

Анастасија: Од када знам за себе, код нас у кући се увек пратио и гледао неки спорт, тако да сам врло брзо била упозната са многим правилима у спортовима, а и успављивана сам уз навијачке песме. Наравно, да би се испоштовао „девојачки код“, прво сам кренула на ритмичку гимнастику. То је било са три године и трајало је до поласка у први разред. У међувремену сам увек била раме уз раме са дечацима из старог краја, са којима сам играла фудбал. Озбиљније сам почела да се бавим спортом са девет година. Иако ми је прва замисао био рукомет, определила сам се за одбојку и нисам погрешила.

Наша реч: Које си све спортске успехе постизала?

Анастасија: *Ја као индивидуа сам углавном својим блоковима и добрим сервисима доприносила успесима свог клуба, тако да су победе тима на утакмицама и турнирима били и моји успеси.*

Наша реч: Издвој свој омиљени спорт и објасни због чега је он посебан.

Анастасија: *Не бих желела да издвајам ниједан спорт, посебно не одбојку коју тренирам да је не бих фаворизовала. Волим све спортове, пратим сва спортска дешавања – отуда и моја учешћа на скоро свим школским такмичењима. Морам да признам да више волим тимски рад. Екипа је оно што те подигне и даје ти елан да даш све од себе. Екипа ти не дозвољава да паднеш. И победа је слађа, а и пораз се лакше подноси када се подели са саиграчима.*

Наша реч: Који спортски успех ти је највише значио и због чега?

Анастасија: *У свом клубу играм на позицији средњег блокера, и то у кадетској лиги. Приликом спортске повреде наше играчице, у сениорској категорији, добила сам прилику да одиграм утакмицу, и то је за мене био велики изазов. Имала сам извесну трему, која је трајала све до првог успешно изведеног блока, након чега је сва трема нестала. Сада са сигурношћу могу да кажем да ми је победа на тој утакмици улила велико самопоуздање које је имало позитиван утицај на сва остала моја учешћа на спортским дешавањима.*

За сада, највећи спортски успех који ми много значи је победа и освајање златне медаље на турниру Спортски меморијал „Вук Бојовић“, који се одигравао у зоолошком врту 2018. године. То је уједно био и мој први успех са клубом у који сам дошла само неколико месеци раније.

Наша реч: Препричај нам неку своју спортску анегдоту.

Анастасија: Током целе сезоне прате нас успони, падови, пуно суза, пуно смеха, али мој омиљени део су припреме – незаборавне су и увек се издвајају.

Строги тренери, нема шта – обавезно остављање телефона, гашење телевизора, нема остајања до касно, спавање је у 22 часа. У супротном следе казне, оне напорне – трчање око хотела, оне досадне – на под и склекови или чучњеви. И оне које тренери воле и којима нас највише постиде – ношење лубеница кроз град. Замислите двадесетак девојчица и свака од њих носи по једну лубеницу, док тренери стоје са стране, смеју им се и снимају цео догађај. А можете замислити како нам се тек смеју случајни пролазници. Али онда дође на ред и наш најслађи део – ми једемо те лубенице.

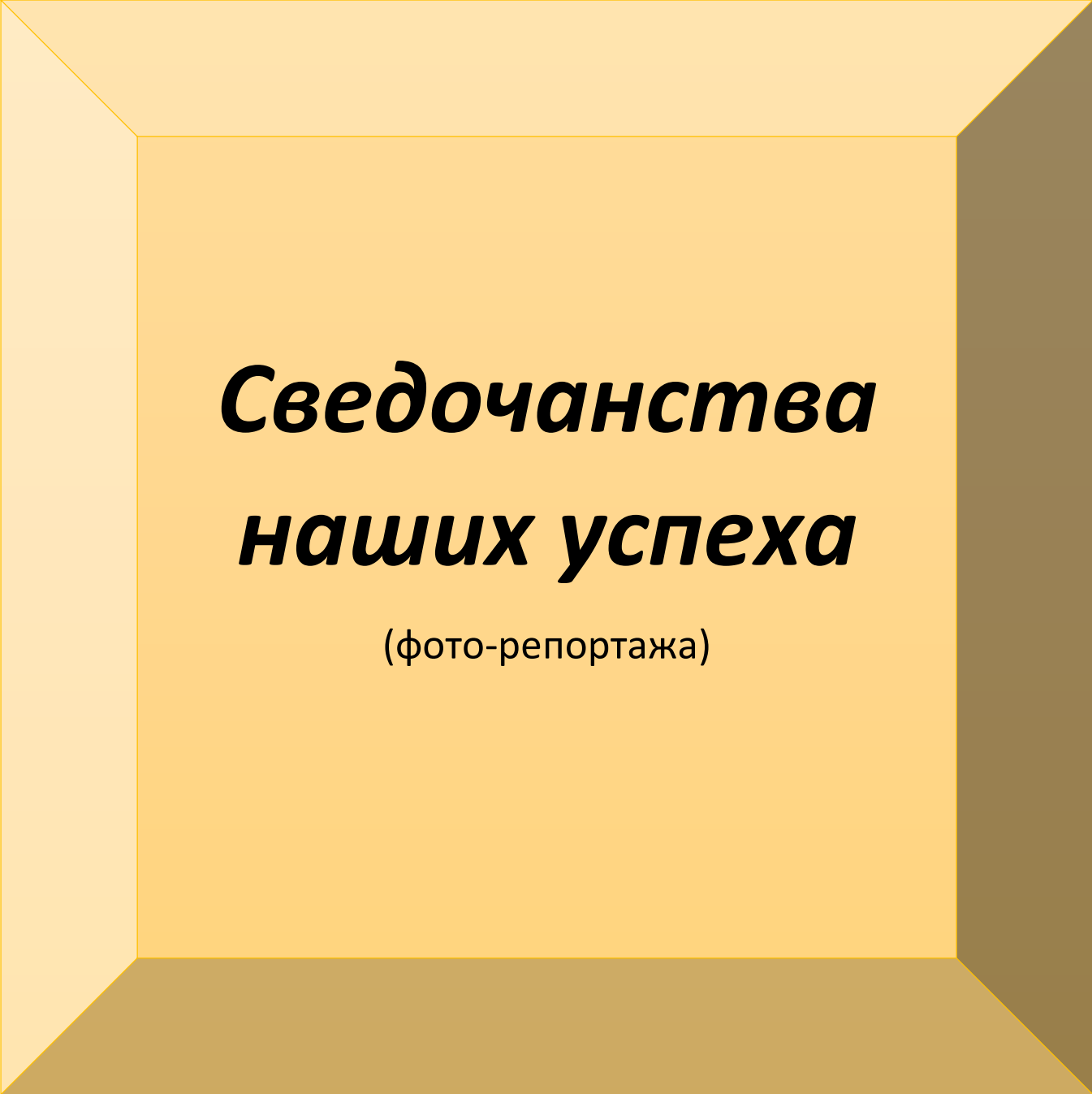

Наша реч: Да ли би својим вршњацима препоручила да се баве спортом и због чега?

Анастасија: Наравно, свима бих препоручила да се бави спортом, и за то никада није касно, па макар и рекреативно. Моји вршњаци вероватно се већ увелико баве неким спортовима, ко то воли и хоће; зато бих ову препоруку пре свега упутила млађима, јер су они ти које би требало усмерити. Ту велику улогу имају и родитељи, они треба да подстакну своје дете да уплови у спортске воде. Наравно, није препоручљиво да родитељи неке своје неиспуњене снове остварују преко деце, то може само негативно утицати на дете. На крају крајева, дете мора нешто да заволи да би се тиме бавило, а то сигурно неће бити неки наметнути спорт.

Ја сам мојим родитељима захвална јер су једни од ретких који ми у парку, док сам била мала, нису бранили да до изнемоглости трчим, скачем, преврћем се, пењем на дрво.... Нисам имала ограничења у испитивању својих могућности.

Бављење спортом има много предности, посебно за здравље. Опште стање организма се побољшава, а ту је и хормон среће који се активира уколико вежбаш. Спорт позитивно утиче на праву кичму и глупост целог тела. Много се лепше спава ако тренираш, тако се јача психа и стиче се самопоуздање. А да не помињем колико се пријатеља стиче управо на тренинзима, неки и за цео живот.

Сведочанства наших успеха

(фото-репортажа)

Удружење сомборских учитеља додељује

Похвалницу

Исидори Ђорђевић

за учешће на ликовном конкурс
"Хероји нашег доба"

3. 05. 2020.

ДАТУМ

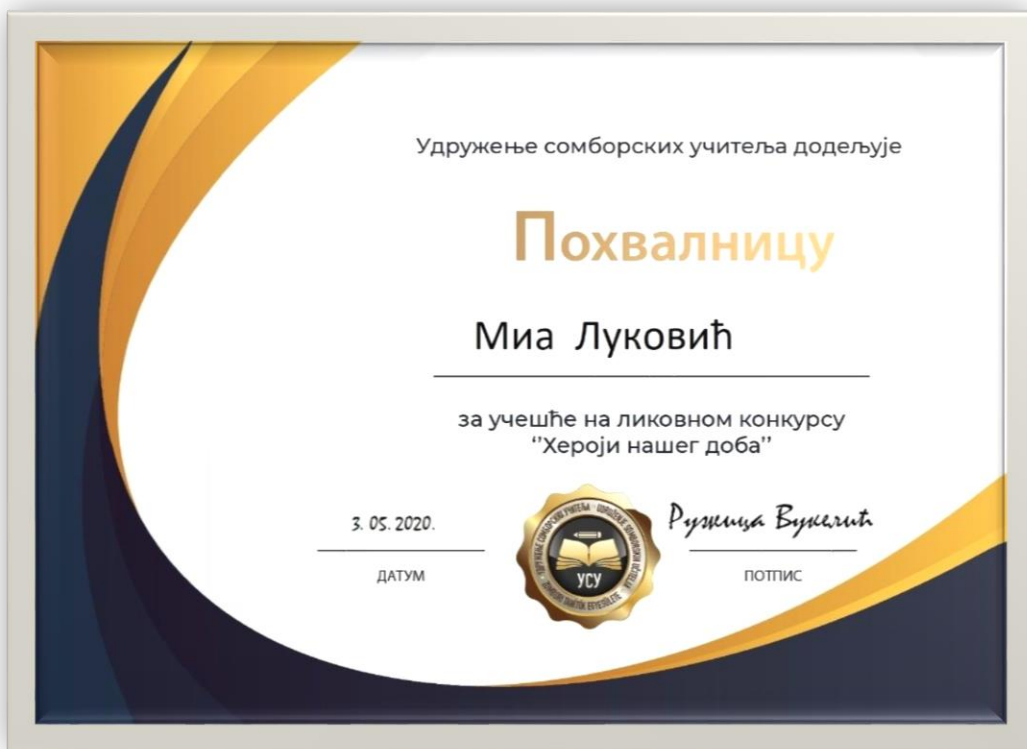

Ружица Вуканит

ПОТПИС

***Књиге, браћо
моја, књиге,
а не звона и
прапорци.***

Доситеј Обрадовић

Читалачка значка

И ове школске године ученици наше школе учествовали су у пројекту *Читалачка значка* и постигли изузетне резултате.

Други разред:

Немања Живковић 2/4

Јана Антанасковић 2/4

Филип Костић 2/5

Дуња Банај 2/5

Исидора Ђорђевић 2/5

Матеја Међедовић 2/5

Трећи разред :

Софија Јовановић 3/3

Софија Спасојевић 3/3

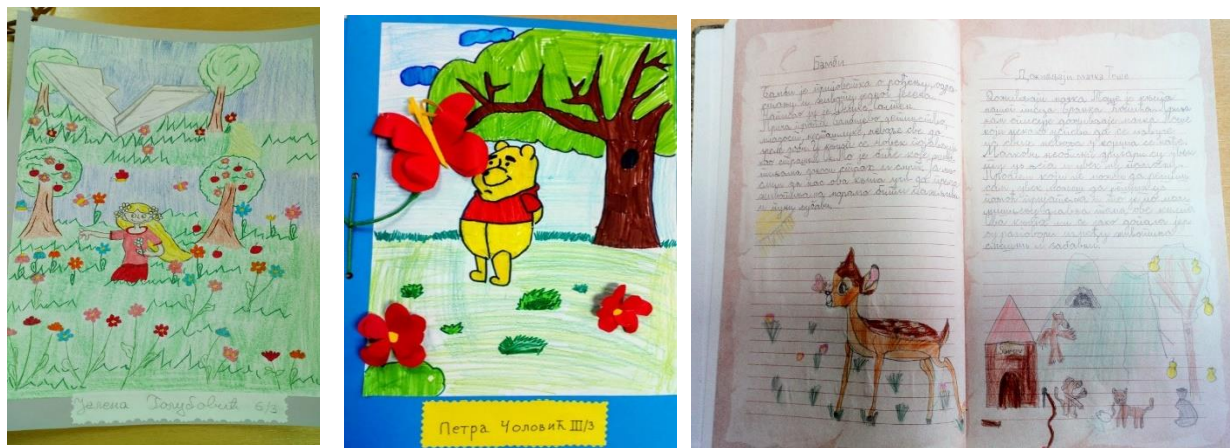
Петра Чоловић 3/3

Пети разред:

Јелена Голубовић 5/3

Ученице наше школе, Софија Јовановић, Петра Чоловић и Софија Спасојевић (све из 3/3) су са библиотекарком Роксандом Игњатовић учествовале у обележавању Дана словенске писмености КЦ Чукарице путем апликације Зум, о чему је објављена вест и у Вечерњим новостима.

Најуспешнији читалачки дневници:

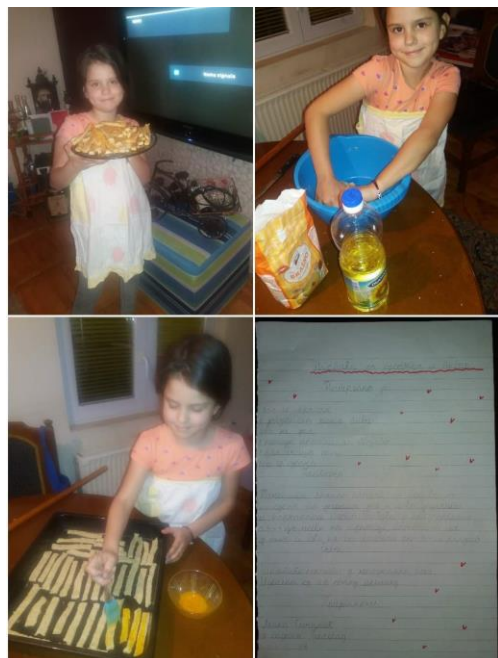
Сви учесници су добили похвалнице, беџеве и књиге, које су им свечано додељене у школској библиотеци 15. 5. 2020.

На фото-конкурсу „Тајна бакине кухиње” у организацији ДКЦ Београд ученице наше школе показале су велику кративност и постигле изузетне резултате.

Ленка Симанић 2/4 - 1. место

Адријана Исаиловић 2/4 - 3. место

Наталија Ружић 2/5 – похвала

Анђела Средовић 4/1 – похвала

Николина Првуловић 4/1 – похвала

A yellow scroll graphic with rounded corners and a dark yellow border. The scroll is partially unrolled at the top and bottom, with the unrolled parts showing a darker yellow color. The text is centered on the scroll.

***VERBA VOLANT,
SCRIPTA MANENT!***

***(РЕЧИ ЛЕТЕ, ОНО ШТО ЈЕ
ЗАПИСАНО ОСТАЈЕ!)***

Конкурс *Подели дар* Ружица Дамљановић 4/1 – треће место.

Омиљени цвет

Који је мој омиљени цвет?
Као да бирам омиљени свет.
Сунцокрети, љубичице, лале,
На врх длана би ми стале.
Зумбул, висibaба, маслaчак,
Кад процвета, као облачак.
Божур, беле раде, руже,
Чине да лето буде дуже.
Не могу се више мучити,
Немогуће је одлучити.

На конкурсy *Шта мени дрво значи* награђена је прича Ружице Дамљановић 4/1 *Моје дрво* и објављена на порталу espresso.rs.

Моје дрво

Када сам била мала, имала сам једно дрво, то је била жалосна врба. Уствари, она је била у комшијском дворишту, али сам је волела као да је била моја.

Њене гране су упадале у моје двориште и волела сам да се играм са њима, волела сам да од њих правим венчиће и да се јурим са братом. У крошњи су живели голубови, када је била јесен и врба није имала лишће, могли смо да их видимо, а у лето смо могли само да видимо када излећу. Када је било вруће, врба ми је давала хлад. Пошто сам била мала, мислила сам да је то највеће дрво на свету.

На жалост, један дан када сам се вратила из школе, врбе није било. Њене гране су биле на земљи, а у комшијиним дворишту је остао само пањ. То је био последњи пут да сам се играла са њеним гранама. Била сам много тужна. Рекла сам тати да желим да имам дрво и заједно смо га посадили. То је наша срећна врба.

Конкурс *Лепо је волети* Ружица Дамљановић 4/1 – друго место.

Шта је то љубав

Љубав је кад се играм са братом,
мамом, тетком, псом и татом.

Љубав је кад купу мазим,
и на њу тако пазим.

Љубав је кад мама пева,
и кад сека због ње зева.

Љубав је велика до неба,
љубав је све што ти треба

Конкурс *Лепо је волети* Никола Долић 4/1 – треће место.

Лепо је волети

Када помислим на породицу
Сетим се баке, деке и тате,
Маме и моје секе.

Када се двоје заљубе љубав се
ствара,
А тада није битно
Колико ко има пара.

Љубав је права када те неко
воли таквог какав јеси.

Љубав је лепа ствар
Усрећи људе као празнични
дар.

Принцеза Лена

Живео један принц у дворцу.

Волео је да скаче по трамболини. Највише је волео принцес крофне. Имао је крила да лети.

Једног дана видео је принцезу Лену. Много се заљубио. Онда је дошао змај и ухватио принцезу. Она је онда плакала. Принц је чуо да плаче. Полетео је и спасао принцезу. Венчали су се.

Живели су дуго, срећно и заједно.

Нема фрке уз унуке

Нико није као бака
Кад рашири своје руке
И дочека срећна лица
Лопте, лутке и унуке.

И деда се срећно смеши
Одговара на питања
То се бебе баш не тиче
Јер она је мало мања.

Нема фрке за унуке
Док је деде, док је бабе
Света има, ал' све ђабе.

Конкурс *Нема фрке уз унуке* Николина Првуловић 4/1 – похвала

Нема фрке уз унуке

Кад су ту фрке нема,
Са њима страх је само шема.
Били далеко или близу,
Унуци уништавају ову душевну
кризу.
Ако ти је досадно или ти треба
нешто,
Само их позови донеће ти вешто.
За све ове страшне дане,
Они су ту за своје деке и нане.
Помоћи ће ти јер те они воле јако.
Уз унуке брзо прође све то,
Они су наши хероји знамо то.

Конкурс *Нема фрке уз унуке* Анђела Средовић 4/1 – похвала

Нема фрке уз унуке

Каква фрка каква збрка,
Од радости љубав црта.
Све је јасно доста више,
Уз унуке цвеће дише.
Од сто цвећа на ливади,
Најсрећнији су они прави.
Који прави? Питате се.
Два су права, и то она
црвена.
Мислим да сад знате,
Ко су та два цвета?
Та два цвета су бака и дека.

Има смисла шта сам рекла,
Јер они су украс света!
Баш је лепо имати баку
И видети је с унуком
на сваком кораку.
Ту буде и драги дека
Који свог унука радо шета.
Можда унуци збрку направе,
Ал бака и дека за то не маре.
Ипак је љубав јача од свега
Када су у питању унуци, бака
и дека!

Као што сте чули,
Све ово о нама
„Нема фрке уз унуке”
Поручујем свима сада!

Конкурс *Божих* Ана Богдановић 4/1 – треће место

Божих

Све је лепо кад је Божић
И тата кад бадњак носи,
Мама погачу када пече
И када се колач сече.
Баш је лепо кад је Божић
Сви се око стола скупе,
Поред свеће, вина, жита
Молитва се на глас чита.
Није Божић тако често
Само једном у години,
Кад су срца свима чиста
За рођење нашег Христа.

Конкурс *Божих* Нина Јеринић 4/4 – прво место

Божих

И док снег веје
И зима је љута
Ево нам предивнога
Божићнога јутра.

Устала сам јутрос прва
Обукла одело
Положајник бићу баки
Па журим у село.

Радосно ме дочекује
Моја мила бака
Ту у кући крај шпорета
Са граном бадњака.

Ја јој одмах гласно рекох
„Христос нам се роди“
Бака мени отпоздрави
„Ваистину се роди“.

Па сам ватру разцарала
Нек варнице лете
И све лепе жеље рекла
Велико сам дете.

А бака је умесила
И чесницу меку
Па колаче, разних пита
Чак и тарту неку.

Наша кућа баш на Божић
Посебно заблиста
Јер весело прослављамо
Ми рођење Христа.

Дечји литерарни конкурс *Свет је округао, а не коцкаст* **Нина Јеринић 4/4 – друго место**

СВЕТ ЈЕ ОКРУГАО А НЕ КОЦКАСТ

Искључи интернет,
бар на неколико дана,
уживај у пролећу,
и мирису јоргована,
посади кактус иако је
боцкаст,
свет је округао а не
коцкаст.

Направи са друговима
кућицу за птице,
док шеташ крај реке,
нахрани рибице,
попни се на брдо,
викни на сав глас
свет је округао а не
коцкаст.

Засади дрво јер
кисеоник даје,
нек дечија игра
у природи траје,
не дирај јежа
јер и он је боцкаст
свет је округао а не
коцкаст.

И не заборави
земља је округла
поред себе увек ,
имај правог друга,
телефон не осећа,
мирисе не шири,
у округлом свету
најлепше се живи.

**ПОЗДРАВ ДО
СЛЕДЕЋЕ,
НАДАМО СЕ БАР
ПОДЈЕДНАКО
УСПЕШНЕ,
ШКОЛСКЕ
ГОДИНЕ!**